

Gerb. _____

LAPTEVIEČIAI maloniai kviečia Jus,
Jūsų bičiulius ir artimuosius

2018 m. birželio 16 d. 12 val.

į tradicinį tremtinių susitikimą
Lietuvos liaudies buities muziejuje
Rumšiškėse prie žeminukės - jurtos

- paminėti tremčių į Arktį metines bei Gedulo ir Vilties dieną;
- dalyvauti Dalios Grinkevičiūtės atminties ir pagarbos medalio įteikimo ceremonijoje;
- apžiūrėti Viktorijos Daniliauskaitės darbų parodą.

Renginyje dalyvaus kun. Stasys Kazėnas SJ,
LR Seimo ir Vyriausybės nariai, Tenesio valstijos
(JAV) kolegijų studentai ir dėstytojai, Jakutijos
tremtiniai ir kiti garbūs svečiai.

Renginį ves aktorius Petras Venslovas,
dalyvaus ansamblis „Kadujo“
(vadovė Laura Lukenskienė)

Organizatoriai:

Lietuvos liaudies buities muziejus,
Brolija LAPTEVIEČIAI

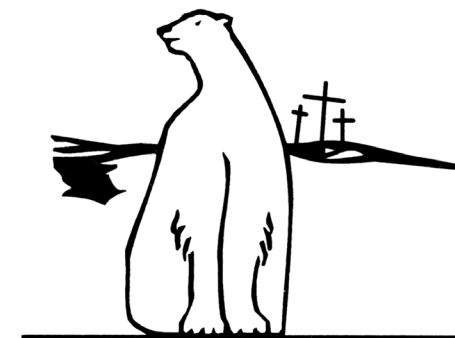
Nuoširdžiai dėkojame Brolijos
rėmėjams:

- LR Seimui
- LR Vyriausybei
- LR Kultūros ministerijai
- LR Kultūros tarybai
- Lietuvos nacionaliniam muziejui
- Lietuvos liaudies buities muziejui
- Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrui
- MB „Praktinio mokymo akademija“ ir UAB „Ritginta“
- TS-LKD Dainavos skyriui

Brolijos LAPTEVIEČIAI rekvizitai

Politechnikos g. 57, 44100
Naujasodžio k. Kauno raj.
Registracijos kodas 191945856
A.s. LT 207300010002509959
Tel.: +370 698 14109, +370 37 778158
www.laptevieciai.lt

Laptevų jūros tremtinių brolija
LAPTEVIEČIAI

**GEDULO IR VILTIES
DIENA**

Rumšiškės, 2018 m.

Dalios Grinkevičiūtės atminties ir pagarbos medalis, skiriamas už tiesos liudijimą, tremčių ir laisvės kovų istorijos skleidimą Lietuvoje ir pasaulyje

Aš kartoju sau: laikykis. Laikykis iš paskutiniųjų. Nepasiduok nevilčiai, sukaupti visas savo dvasios jėgas. Jie stengiasi suardyti tavo dvasinę pusiausvyrą ir nieko taip netrokšta – kaip pamatyti tave palaužtą, sugniuždytą, arba nusižeminusią ir vergiškai paklusnią.

Jie dabar nešaudo, negiljotinuoja – jie skandina nešvarumų duobėje. Jų ginklas – purvas ir moralinis teroras. Pagalvok, kas tavo teisėjai... Kas tavo teisėjai... Tau nėra ko gėdytis. Gėda – prekiauti savo sąžine. Gėda – pasiduoti už šiltą vietą, už patogesnę butą, už paskyrą automašinai, už kelionę į užsienį, už... teisę būti nepastebėtam, kai vagi ar sukčiauji.

Gėda – keliaklupsčiauti prieš juos, išsižadėti visko, bijoti pasakyti net savo vaikams, kad esi gimęs Nepriklausomoj Lietuvoje, ar kad tavo tėvas – savanoris, kad tu niekuo neprasikaltęs, praleidai jaunystę kalėjime ar Sibire...

Gėda būti įrankiu engiant kitus – šių dienų tijūnu.

Gėda – XX a. pabaigoj leisti elgtis su savimi kaip su vergu.

1977 metų rugsėjo mėnesį mane pakvietė į miliciją ir paprašė raštiško pasiaiškinimo: kodėl nedirbu visuomenei naudingo darbo, kodėl veltėdžiauju ir priimu ligonius namuose.

Aiškinausi su Šilalės rajono vykdomojo komiteto pirmininku Gulioku. Jis man pareiškė, kad sutinkamai su Konstitucija aš privalau dirbti, kad esu skolinga valstybei, o nedirbu todėl, kad man nepatinka santvarka. Aš jam atsakiau:

– Vadinti veltėdžiu žmogų, turintį 29-erių metų darbo stažą, dalį jų tolimojoje Šiaurėje, kurie net oficialiai užskaitomi dvigubai – galima tik norint jį įžeisti. Aš nesijaučiu skolinga nei visuomenei, nei valstybei. Priešingai, – jei jūs užsiminėte apie skolas, tai aš manau, kad jūs man skolingi, nes atėmėte iš manęs viską, ką tik buvo galima atimti: Tėvą, Motiną, gražiausius gyvenimo metus, praleistus kalėjimuose ir ištrėmime, sveikatą ir daug metų sunkaus darbo. *Ką aš jums dar privalau atiduoti?...* Neįsivaizduoju, kaip reikėtų dirbti. Juk niekas nepasikeitė, ir mano darbas neturi jokių garantijų. Kiekvienu momentu su manimi bus galima padaryti tą patį, jei ne daugiau.

– Kaip jums ne gėda kalbėti man, kad buvote Šiaurėj?

– Jeigu jums nebuvo gėda nekaltus žmones ir vaikus ten vežti, nesuprantu, kodėl gi man turėtų būti gėda apie tai kalbėti?

Dalia Grinkevičiūtė, „Gimtojoj žemėj“,
Lietuviai prie Laptevų jūros,
Vilnius: Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla,
1997, p. 239-240.